

Jacek Lech, Hanna Młynarczyk, Bogdan Żurawski

Gorzów Wlkp. - Chwałęcice. Stanowisko 11

Informator Archeologiczny : badania 7, 20-21

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

GLUBCZYCE

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Opolu

Badania prowadził mgr Adam Brozdek,
Finansował WKZ w Opolu, Szósty sezon
badań, Osada neolityczna kultury amfor
kulistych.

Inspekcja konserwatorska na terenie wybieżyska gliny Cegielni nr 1 w Głubczycach wykazała zagrożenie jednej jamy. Prace ratownicze pozwoliły na wyeksplorowanie północnej, niezniszczonej części jamy. Wypełnisko jej stanowiła czarnobrunatna ziemia przemieszana z gliną, zawierająca kilkadziesiąt ułamków ceramiki i polepę. Wymiary zachowanej części obiektu: szerokość 280 cm, \varnothing 170 cm, gł. 80 cm.

Wykonano ponadto kilka sondaży kontrolnych na obszarze przewidzianym w najbliższym czasie do dalszej, przemysłowej eksploatacji gliny. Nie stwierdzono występowania substancji zabytkowej wobec czego udostępniono teren dla potrzeb produkcyjnych cegielni.

Prace ratownicze będą kontynuowane w zależności od dalszej eksploatacji gliny.

GORZÓW Wlkp - Chwałęcice
Stanowisko 11

Zakład Epoki Kamienia
Instytutu Historii Kultury
Materiałnej PAN Warszawie,
Muzeum w Gorzowie Wlkp.

Badania prowadził mgr Jacek Lech
oraz mgr Hanna Młynarczyk i mgr
Bogdan Żurawski. Finansowało Muzeum
w Gorzowie Wlkp z dotacji PRN.
Pierwszy sezon badań, Osada przetwórcza
krzemienia z okresu neolitu i początków
epoki brązu. Elementy kultury łużyckiej.

Stanowisko położone jest na wysokim prawym brzegu rzeki Kłodawki. Prace prowadzone na tym stanowisku miały charakter sondażowy. Szurfi kontrolny o pow. 20 m² założono w górnej części skłonu terasy Kłodawki. W obrębie wykopu stwierdzono występowanie licznych materiałów archeologicznych na gł. 20-60 cm od powierzchni gruntu. Wystąpił on w glinie silnie piaszczystej z domieszką humusu. Wydaje się iż można wyróżnić poziom gleby kopalnej.

W większości materiał archeologiczny stanowiły krzemienne odpadki produkcyjne / rdzenie, wióry i ich fragmenty, odłupki, odpadki, łuski/ oraz drobne frag-

menty ceramiki. Wystąpiły także pojedyncze narzędzia. W obrębie wykopu odkryto jamę oraz zarys słupa.

W świetle przeprowadzonych badań należy sądzić, że stanowisko to jest osadą przetwórczą surowca krzemienno-krzemianowego, który występuje tu licznie w seriach żwirowych moreny dennej oraz aluwialnych Kłodawki.

Cechy technologiczne oraz motywy ornamentacyjne uzyskanej w trakcie badań ceramiki pozwalają wiązać ją z kulturą amfor kulistych oraz z nieokreśloną bliżej kulturą z wczesnej epoki brązu.

Stanowisko jest wyjątkowo interesującym obiektem do dalszych badań archeologicznych w zakresie dziejów osadnictwa a także uzyskiwania i przetwórstwa krzemienia narzutowego-bałtyckiego, ze względu na występujące tu bogate materiały krzemienne oraz słabo rozpoznane osadnictwo późnoneolityczne i wczesno-brązowe tej części Polski.

Należy postulować dalsze badania.

GÓRY, pow. Puławy
Stanowisko 1

Państwowe Muzeum Archeologiczne
Warszawa

Badania prowadziła mgr Anna Uzarowicz.
Finansowało PMA w Warszawie. Drugi sezon badań. Osada kultury pucharów lejkwatych ze śladami osadnictwa wczesno-średniowiecznego.

Osada usytuowana jest na szczycie lessowego wzgórza opadającego stromo w kierunku północno-zachodnim i południowym, u stóp którego od strony zachodniej znajdują się mokradła.

Przekopano obszar 350 m², odkryto 2 paleniska i 3 jamy kultury pucharów lejkwatych oraz 2 skupiska naczyń wczesno-średniowiecznych.

Dwa paleniska owalnego kształtu zawierały oprócz węgielków i grudek polepy rozbitte naczynia, drobne przepalone kości zwierzęce oraz narzędzia i odpady krzemienne. Trzy jamy odkryte na stanowisku były workowatego i trapezowatego kształtu i sięgały maksymalnie do głębokości 1,15 cm od powierzchni ziemi. Znajdywano w nich liczne, duże fragmenty naczyń, krzemienie oraz drobne przepalone kości. Każda z jam posiadała na dnie warstwę spalenizny a jedna z nich miała dno wyłożone kamieniami.

Wykopaliska na osadzie zakończono. Wnioskować można, że była to osada uboga i posiadała charakter obozowiska.

GRAJEWO

Stanowisko 1 " Cudro"

patrz

paleolit i mezolit